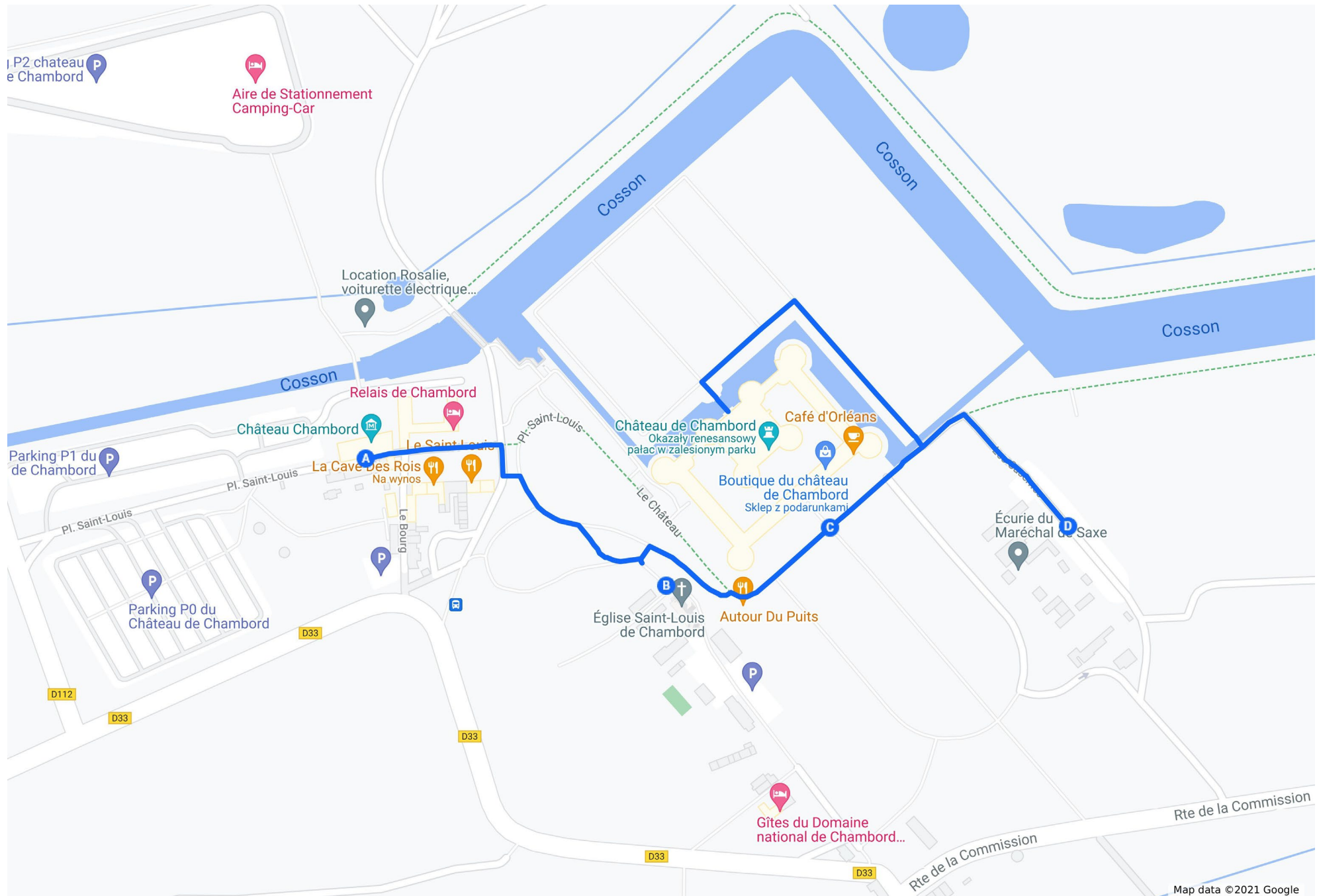

Chambord

Legenda: **A** – Punkt Informacji Turystycznej **B** – Kościół św. Ludwika, **C** – Zamek Chambord, **D** – stajnie królewskie

OPISY OBIEKTÓW

Dolina Loary – kraina historyczna Francji, na obszarze której znajduje się ponad 300 średniowiecznych i renesansowych zamków oraz pałaców doby oświecenia usytuowanych nad Loarą i jej dopływami. Za turystyczną stolicę regionu, z racji swego położenia i kuchni, uznawane jest Tours. Na drugim miejscu znajduje się Angers, lecz więcej zabytków mają takie historyczne miasta, jak Amboise, Blois, Saumur i Beaugency, rozrzucone wzdłuż rzeki. Tradycyjnie rozumiana Dolina Loary to ciąg majestatycznych zamków, wśród których są niezwykle malownicze Château Azay-le-Rideau oraz otoczony pięknymi ogrodami zamek w Villandry. Dalej na północ znajdują się miasta Le Mans i Chartres ze średniowiecznymi katedrami otoczone murami galoryzmskimi. Leżące na zachodzie regionu Nantes jest portem i bramą na Atlantyki.

2 grudnia 2000 roku UNESCO wpisało środkową część doliny rzeki na swoją prestiżową listę.

Podczas rewolucji francuskiej część zamków została zburzona lub splądrowana. Ich dawni właściciele stracili życie na gilotynie. W czasie obu wojen światowych niektóre zamki pozamieniano na kwatery dowódcze różnych armii.

Dzisiaj te zamki, które pozostały w rękach prywatnych, służą ich właścicielom jako miejsca zamieszkania (w kilku przypadkach dostępne dla turystów), jednak większość to hotele i pensjonaty. Niektóre zajmują władze lokalne różnych szczebli, a największe, jak zamek w Chambord, znajdują się w gestii rządu francuskiego, jako odwiedzane przez setki tysięcy turystów rocznie muzea.

Największy ogrodzony Las we Francji.

Budowa zamku w Chambord rozpoczęła się w 1519 roku. W tym samym czasie Franciszek I nabył grunty rolne przylegające do lasu Boulogne na północ od Cosson, w celu utworzenia parku. Zaanektowano ponad 2500 hektarów ziemi uprawnej. Obszar ten składał się głównie z ziemi uprawnej, kilku zagajników i prawdopodobnie wrzosowisk, które stanowiły paszę dla owiec okolicznych rolników. W 1645 roku Gaston d'Orléans powiększył obszar posiadłości i zlecił ukończenie budowy otaczającego ją muru. Powierzchnia majątku narodowego Chambord osiągnęła wtedy swoją obecną wielkość: 5.433 ha.

Rozpoczęty około 1542 roku mur otaczający posiadłość narodową w Chambord ma 32 km długości. Prace budowlane trwały długo, ale wydaje się, że nie zostały przerwane po śmierci Franciszka I. Rachunki z 1556 r. świadczą o tym, że Henryk II, jego syn, nakazał mieszkańcom kontynuowanie prac pod jego nieobecność. Ściana ta ma średnio 2,50 m wysokości i spoczywa na fundamentach o głębokości 70 cm. Budowa tego muru nie została dobrze przyjęta przez miejscową ludność, o czym świadczą liczne wyłomy, które powstały w 1549 roku. Można sobie wyobrazić, jak uciążliwy mógł być ten "wał" dla mieszkańców regionu, utrudniał im poruszanie się i uniemożliwiał kłusownictwo zwierzyny w lasach.

A – Punkt Informacji Turystycznej

W punkcie informacji turystycznej można uzyskać informację o atrakcjach wokół zamku (rowery, łódki, przejażdżki konne) a także dostać polskojęzyczny przewodnik po zamku.

B – Kościół św. Ludwika

Obecny kościół, choć istniał już przed zamkiem, został przebudowany w 1666 r. na życzenie Ludwika XIV. Następnie w latach 1684 został on rozbudowany. Drewniany ołtarz w lewej kaplicy pochodzi z prywatnego oratorium "Hrabiego z Chambord". Zwieńczony jest gobelinem przedstawiającym ślubowanie Ludwika XIII. Centralny kamienny ołtarz ma wymiary 3,55 m na 1,20 m.

C – Zamek Chambord

Największy z zamków w dolinie Loary. Renesansowy zamek o planie nawiązującym do gotyckich zamków obronnych, został zbudowany między rokiem 1519 a 1559 na polecenie królów francuskich Franciszka I i Henryka II. Położony jest nad rzeką Cosson (jednym z mniejszych dopływów Loary), Zamek w Chambord stanowi jedno z największych dzieł architektury okresu renesansu, a jego sylwetka jest jedną z najlepiej rozpoznawalnych. Długość fasady głównej wynosi 128 m, zamek posiada 6 wielkich wież, 440 komnat, 84 klatki schodowe (14 głównych i 70 pomniejszych), 365 kominków i 800 rzeźbionych kapiteli.

Pierwotny projekt zamku był autorstwa włoskiego architekta Domenico da Cortony, lecz w ciągu 40 lat budowy uległ on daleko idącym zmianom. Analizy wskazują również na wpływ Leonarda da Vinci, który zatrudniony był przez pewien czas na dworze Franciszka I Walezjusza I w charakterze architekta, lecz zmarł w parę miesięcy po rozpoczęciu budowy.

Konstrukcją zamek przypomina średniowieczną twierdzę – zbudowany jest na planie prostokąta, w rogach którego stoją wieże o średnicy 20 m każda i otoczony jest fosą.

We wschodnim skrzydle zamku znajdowały się królewskie apartamenty Franciszka I Walezjusza.

Klatka schodowa w centrum budynku stanowi szczególny przykład stylu Leonarda da Vinci. Zbudowane w jej wnętrzu dwie spirale schodów skręcają w tę samą stronę, nie krzyżując się ze sobą. Klatką można na pierwszym piętrze dostać się do apartamentów królewskich, a wyżej na taras, z którego można zobaczyć okolicę oraz z bliska przyrzeć się bogato rzeźbionym kapitelom dachowym i kominom. Klatka zwieńczona jest tzw. latarnią w formie wieży, która wznosi się na przeszło 30 metrów.

6 września 1519 roku król Franciszek I zaakceptował plany budowy w Chambord rezydencji myśliwskiej, od 1526 ponad 1800 robotników i rzemieślników pracowało przy rozrastającej się na coraz szerszą skalę budowie, którą zakończono po śmierci króla. Franciszek spędził w Chambord niewiele czasu, przeważnie na polowaniach.

W 1639 Ludwik XIII przekazał Chambord swemu bratu księciu Gastonowi Orleańskiemu. Ludwik XIV na nowo rozpoczął przebudowę w 1684, zlecając przykrycie dachem kaplicy oraz połączenie amfiladą apartamentów północnego przedsiönka na pierwszym piętrze (miała tam być jego siedziba). Architektura wewnątrz w tej części przypomina strukturę pałac w Wersalu. 14 października 1670 trupa Moliera wystawiła w Chambord przed Ludwikiem XIV sztukę Mieszczanin szlachcicem.

Po utracie tronu polskiego, mieszkańcem zamku był w latach 1725-1733[2] Stanisław Leszczyński, teść Ludwika XV. W 1746 roku zamek został подарowany[3] przez Ludwika XV polskiemu szlachcicowi Maurycemu Saskiemu, który zmarł tamże w 1750 roku.

WSTĘP: 14,5 EURO (do 25 roku życia - 3 EUR)

D – stajnie królewskie

Stajnie króla w Chambord, budowa stajni rozpoczęła się za Ludwika XIV. Król powierzył swojemu architektowi Jules'owi Hardouin-Mansartowi ambitny program prac wokół zamku: z jednej strony renowację i upiększenie otoczenia, z drugiej zaś stworzenie stajni na dziedzińcu. Projekt stajni na rozległej esplanadzie na południe od zamku obejmował stworzenie dwóch budynków naprzeciwko siebie, przeznaczonych dla 400 koni, a także wartowni, pomieszczeń mieszkalnych, sklepów i szop. Projekt ukończył dopiero kolejny mieszkaniec zamku. W 1748 r. Maurycy, hrabia Saksonii i marszałek Francji, zamieszkał na stałe w Château de Chambord ze swoimi sasko-ochotniczymi pułkami kawalerii. Dokończył budowę małej stajni rozpoczętej przez Króla Słońce, budynek podwyższony o jedno piętro i znany jako "koszary", mieścił na parterze stajnie dla koni, a na piętrze mieszkanie dla żołnierzy.